

РЕШЕНИЕ

№ 1191

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Петър Милев

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20231100500361 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 10464/27.09.2022г. по гр.д. № 46298 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 166-ти състав е признато за установено на основание на чл. 422 вр. с чл. 415 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 от ЗЕ вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД, че **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. **** **д ъ л ж а т н а Т о п л о ф и к а ц и я С о ф и я**”ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр. София, ул. „Ястребец” № 23 Б разделно всеки по ½ заплащане на сумите в общ размер, както следва: **сумата от общо 380,65лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението – 14.04.2021г., до изплащането ѝ, представляващи ½ от стойност на потребена топлинна енергия в **апартамент № 114** гр. София, ж.к. „Света Троица”, бул. ****, абонатен № 238878 за периода от **01.05.2017г. до 30.04.2020г.**; сумата от общо **57,09лв.**, представляващи лихва за забава на плащането на главницата за периода от 15.09.2018г. до 25.03.2021г., за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 20836/2021г. на СРС, като **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** са и да заплатят разделно при равни квоти от по ½ на **Топлофикация София**”ЕАД, ЕИК 831609046

съдебни разноси от общо **75лв.** по заповедното дело и от общо **725лв.** по исковото дело.

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх.№ 230258/27.10.2022г. по регистъра на СРС от ответниците по **Т. Д. С., ЕГН ***** и Ж. С. С., ЕГН ******* в частта, в която исковете **са уважени**. Изложили са съображения, че решението в тази част е постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон. Посочили са, че не било доказано да са потребител на топлинна енергия в имота за периода, не било установено да има сключен договор между тях и **Топлофикация София** ЕАД за доставка на топлинна енергия в имота. Не били давали съгласие за доставка на енергия в имота от ищеца, категорично били заявявали отказа за същото. Не били приемали Общи условия, те били едностранно изявление и публикуването им не водело до обвързването им с тях. Нормата на чл. 16 от ЗЗД изисквала да има писмено потвърждение на тези ОУ от тях, а такова не било направено. Същото било уредено в разпоредбата на чл. 298 от ТЗ. Установено било по делото от влязлото в сила съдебно решение по дело № 1694/2017г. на СРС, че при съществуващото състояние на тръбопроводите нямало как да бъде доставена топлинна енергия в имота. Не било установено след постановяване на това решение фактическата обстановка да се е променила. Абсурдно било заключението на вещото лице, посочило, че без наличие на тръбопроводи в имота може да се достави топлинна енергия. Изчисленията на вещото лице не били въз основа на реално измерване. Имотът бил на последен етаж, закупен бил без тръби от сградната инсталация, поради което и не дължали плащане на топлинна енергия, защото такава не била доставена в имота.

Въззиваемият- ищец – Топлофикация София ЕАД, ЕИК 831609046 в предоставения срок да отговор не е изразило становище по жалбата. С молба от 01.02.2024г. е оспорило жалбата, претендирало е разноси, оспорило е претенцията за разноси на въззивниците включително и поради прекомерност.

Третото лице помагач на страната на въззиваемия-ищец – **„МХ Елвеко”**

ООД, ЕИК 130532985 не е изразило становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх. 37434/06.08.2021г. на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 срещу **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** , с която е поискало от съда на основание на чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 150 и чл. 154 от ЗЕ вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД, да признае за установено, че **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. **** дължат на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр. София, ул. „Ястребец” № 23 Б разделно всеки по ½ заплащане на сумите в общ размер, както следва: **сумата от общо 380,65лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението – 14.04.2021г., до изплащането ѝ, представляващи ½ от стойност на потребена топлинна енергия в **апартамент № 114** гр. София, ж.к. „Света Троица”, бул. ****, абонатен № 238878 за периода **от 01.05.2017г. до 30.04.2020г.**; **сумата от общо 57,09лв.**, представляващи лихва за забава на плащането на главницата за периода от 15.09.2018г. до 25.03.2021г., за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 20836/2021г. на СРС, като му се присъдят разноски. Посочило е, че ответниците са потребители на топлинна енергия в имота при посочените квоти, потребили енергия в имота за процесния период в количества и на стойност, за които са предявени исковете, изпаднали в забава на плащането ѝ и дължали обезщетение в размер на сумите, за които е предявен иска, страните били обвързани от договор за доставка на топлинна енергия при Общи условия.

Ответниците **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** в предоставения срок за отговор са оспорили исковете. Навели са твърдения, че в имота потребяват енергия само за горещо битово водоснабдяване и си заплащат стойността на потребената енергия. Не потребявали енергия за отопление и не дължали заплащане на такава, не били сключвали договор с ищеца за доставка на топлинна енергия в имота за отопление. Нямало доказателства, че всички собственици на имоти дали съгласие сградата да е топлоснабдена, сграда била разделена на три секции и всяка да има отделна абонатна станция, изборът на топлинен счетоводител не бил извършен по

правилата на ЗЕ, а и избраната фирма била А.Б., а не „МХ Елвеко”ООД, не били уведомени от Топлофикация София”ЕАД за отпадането на „А.Б.“ от регистри. Процесният имот закупили през 2013г., имотът бил на последен етаж, при прехвърлянето на партидата за имота на тяхно име изрично заявили , че не желаят да ползват топлинна енергия за отопление на имота, защото в него нямало сградна инсталация и отоплителни тела. За да сменят партидата на негово име ищецът поставил условие да подпише декларация, че приема ОУ, не били съгласни с тях и изрично написали че искат индивидуални общи условия. Тогава поискали от топлинния счетоводител „МХ Елвеко”ООД да приравни отопляемия обем на „0”, защото в имота няма тръби на инсталацията и радиатори. Непоисканата услуга не се заплаща. Нормите на Закона за защита на потребителите дерогирали противоречащите им разпоредби от ЗЕ. Издаваните от топлинния счетоводител и от ищеца документи за извършена доставка не доказвали осъществяването ѝ. Сградната инсталация не била предназначена да топлоизлъчва, напротив, колкото емисиите били по-ниски, толкова по съвършена е инсталацията. Функцията на сградната инсталация била да осигури път да пренесе топлоносител от място на загряване до място на излъчващи уреди. Топлината, излъчена от тръбопровода била транспортен разход при експлоатацията . Ползата била че потребителят получавал топлинна енергия в имота си, а не в абонатната станция. Независимо, че сградната инсталация била обща част, ползите от нея са само за реално потребяващите енергия за отопление и само те следвало да заплащат такива. В апартамента им нямало нито отоплителни тела, нито преминаващи хранващи тръби на сградна инсталация Имотът им граничел с общи части, с ап. 113 който бил неотопляем и с ап. 111 в който имало едно отоплително тяло, отдолу ап 115 отопляем. Така, те реално не могли да получат топлина от съседните имоти В общите части нямало тръбопроводи. Между страните се било провело дело № 1694/2017г. на СРС по което исковите на Топлофикация София”ЕАД били отхвърлени в частта за топлинна енергия за сградна инсталация, обстоятелствата не били променени.

Третото лице помагач на страната на ищеца –„МХ Елвеко” ООД, ЕИК 130532985 не е изразило становище.

По делото е приложено заповедно дело № 20836/2021г. на СРС съгласно което по заявление вх. № 23027087/14.04.2021г. е издадена заповед за изпълнение с която е разпоредено **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН

***** с адрес: гр. София, ж.к. **** да заплатят на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр. София, ул. „Ястребец” № 23 Б разделно всеки по $\frac{1}{2}$ заплащане на сумите в общ размер, както следва: **сумата от общо 380,65 лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението – 14.04.2021г., до изплащането ѝ, представляващи $\frac{1}{2}$ от стойност на потребена топлинна енергия в **апартамент № 114** гр. София, ж.к. „Света Троица”, бул. ****, абонатен № 238878 за периода **от 01.05.2017г. до 30.04.2020г.**; сумата от общо **57,09 лв.**, представляващи лихва за забава на плащането на главницата за периода от 15.09.2018г. до 25.03.2021г., съдебни разноски от 75 лв., за така издадена заповед длъжниците са уведомени на 10.06.2021г., на 22.06.2021г. са подали възражение сочещо недължимост на сумите поради липса на облигационно правоотношение и недоставена топлинна енергия в имота, за която са предявени претенции в имота, на който са съсобственици, на 15.07.2021г. заявителят е уведомен за необходимостта да представи в едномесечен срок от съобщението доказателства, че е предявил иск за установяване на вземанията и такива е представил на 06.08.2021г.

Прието е неоспорен от страните нотариален акт № 57/05.04.2013г. съставен от нотариус Гетов, рег. № 031 на Нот.К., съгласно който Н.М. и Л.Г. са продали на Ж. С. и на Т. С. **апартамент № 114** гр. София, ж.к. „Света Троица”, бул. ****.

По делото са приети протокол от ОС на ЕС от 2002г., договор от 30.09.2002г., решение от 28.02.2005г. на СГС по ф.д. № 5208/2001гг, съгласно които ОС на ЕС на сграда в гр. София, ж.к. „Света Троица”, бул. **** е избрало и възложило на ЕТ” А.Б.” да извършва дялово разпределение на енергията в сградата, в последствие А.Б.”ЕООД е станало съдружник в МХ Елвеко”ООД . В списъка на живущи за ап. 114 е записан И.И. положил подпис срещу заявено затапване на радиаторите в имота., същото е заявено и от Е.Й. за ап. 113. За ап. 115 са посочени три радиатора, на които е поискано да се поставят уреди, а за ап. 111 е посочено че има 3 бр. отоплителни тела и желание за монтиране на уреди на едно от тях.

Приети са извлечения от сметки на ищеца, сочещи задължение на ответниците за периода в размер на сумите, за които е предявен иска.

По делото са приети общи условия одобрени от ДКЕВР на 27.06.2016г. и публикувани във в. Монитор на 11.07.2016г. съгласно чл. 33 от които суми по месечните фактури следва да се заплащат в 45-дневен срок от изтичане на

срока, за който се отнасят, но обезщетение за забава се дължи само след изтичане на този срок след установяване с изравнителната сметка на реалното потребление. С разпоредбата на чл. 36 от Общите условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди, одобрени с Решение № ОУ-02/03.02.2014 г. на ДКЕВР и одобрени с Решение № ОУ-1/27.06 .2016г. на ДКЕВР редът и начинът на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение . С тези ОУ е посочено, че дължимата на ищеца цена е тази за стойността на дяловото разпределение и стойността на потребената енергия,

Прието е заявление-декларация от 30.09.2013г., съгласно което Т. Стойнов е поискал от ищеца да открие партида за имота на негово име, че домакинството му се състои от 1 член, отопление няма да се ползва, като БГВ да се определя на база от 2 куб.м., запознат е че дяловото разпределение се извършва от „МХ Елвеко”ООД.

Прието е заявление от Т. С. до Топлофикация София”ЕАД от 24.10.2013г. с което е посочим, че не желае имотът му да се отоплява и отхвърля опитите на Топлофикация София”ЕАД да му натрапва услугите си.

Представено е писмо от Т. С. до МХ Елвеко” ООД, с което е посочил, че в имота няма радиатори, хоризонтални щрангове, вертикални щрангове и не следва да му се начисляват суми за сградна инсталация.

Приети са фактури издадени от ищеца в периода от 31.05.2017г. до 30.04.2020г., касови бонове, съгласно които платени са суми по тези фактури, които съответстват на размер на начислени суми за подгръване на вода.

Приет е списък съставен от топлинния счетоводител, съгласно който към 31.12.2016г. в ап. 114 инсталирана мощност е „0”.

Приети са изравнителни сметки, протоколи за отчет, съгласно които титуляр на партида за имота е на името на Т. С. за процесния период, в имота има поставени три тапи, така е и за ап. 113, ап. 111 и ап. 115 се отопляват, но в ап. 111 към 2019г. и 2020г. само един радиатор е с тапа, другият се ползва, начисленията са за БГВ и за сградна инсталация.

Прието е неоспорено от страните Решение от 12.11.2018г. по дело № 1694/2017г. на СРС, 126-ти състав с отбелязване, че са издадени изпълнителни листове по него през 2019г., с което е признато за установено че Т. и Ж. С.и дължат на топлофикация София ЕАД сумата от 167,51лв. за доставена в ап. 114 абонатен № 238878 топлинна енергия в **периода ноември 2013г.-април 2016г.**, отхвърлени са искове за горницата до пълния предявен размер от 552,99лв., посочено е, че в имота има отоплителното тяло – щранг – лира до април 2015г., след това е премахнато същото, като не се дължи стойност на енергия за сградна инсталация, доставка на такава не била доказана, защото установено било, **че тръбите от сградната инсталация, които преминават през процесния имот са прекъснати в момент преди ноември 2013г.**, а щранг-лирата не била свързана със сградната инсталация.

С прието по делото заключение по съдебно-техническата експертиза вещото лице след запознаване с документи по делото е посочило, че сградата

в която е имота е топлоснабдена, общият топломер в абонатната станция е отчитан ежемесечно и са отчислявани технологични загуби. Посочило е, че в имота трите радиатори били демонтирани, за периода не била начислявана топлинна енергия за отопление с отоплителни тела. Апартаментът бил с отопляем обем от 154 куб.м. и въз основа на този обем била начислена енергия за отопление –сградна инсталация. Енергията за горещо битово водоснабдяване била отчитана по показанията на водомера, изчисленията на МХ Елвеко”ООД съответствали на правилата на ЗЕ и на Наредбата за топлоснабдяване. За процесния период начисленията за БГВ били в размер на общо 612,48лв. а потребление било за 594,22лв; за сградна инсталация начисленията били за 398,88лвд., а реално потребление било за 393,84лв. Посочило е, че щом имота е в отопляема сграда, означавало че и той е отопляем, така се дължи енергия за сградна инсталация. Сградната инсталация не била тръби, а била комплекс от тръби и тръбопроводи, които доставят топлинна енергия в сградата. За топлинната енергия нямало прегради и така можело да се поличава топлинна енергия от сградната инсталация. В случая такава била начислена съобразно обем на имота от **154 куб.м.** колкото бил по проект за целия имот, по акта за разпределение на кубатура от 1976г.

С прието по делото заключение по съдебно-счетоводната експертиза вещото лице е посочило, че по записванията на ищеца платена сума за топлинна енергия за процесния период била 620,01лв., неплатена останала 380,64лв, от които 0,72лв. за БГВ и 379,92лв. за сградна инсталация.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира от права страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение е **валидно и допустимо в обжалваната част.**

По правилността на решението в обжалваната част:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 150 и чл. 154 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД – иск за установяване съществуване на вземане за заплащане на стойност на доставена топлоенергия за битови нужди в имот в сграда - етажна собственост, обезщетение за забава , за които е издадена заповед за изпълнение.

За да се уважи този иск по делото следва да се установи, че за процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение по силата на

което ищецът се е задължил да доставя на ответника топлоенергия срещу задължение на ответника да заплаща стойността ѝ, както и че ищецът е изпълнил точно своите задължения и е доставил конкретно количество топлоенергия, начислил е суми за същото съобразно с действащите към съответния момент разпоредби на ЗЕ вр. с Наредба №16-334 от 06.04.2007 год. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 год./, поради което и за ответниците е възникнало валидно и изискуемо задължение за заплащане на стойността на същите, че са изпаднали в забава на плащането му.

Съгласно разпоредбата на чл.150 от ЗЕ продажбата на топлинна енергия за битови нужди се извършва при публично оповестени общи условия, които влизат в сила 30 дни след публикуването им в един централен и един местен всекидневник и стават задължителни за потребителя, без да е нужно потребителят изрично и писмено да ги е приел.

Съгласно разпоредбите на ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в чл. 139-148 от ЗЕ и в действащите към процесния период и Наредба №16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването (Обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г.).

Съгласно чл.142, ал.2 от ЗЕ - топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите.

Съгласно чл. 145, ал.1 от ЗЕ топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

Съгласно чл. 153, ал.1 от ЗЕ всички носители на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 3 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Според ал.2 на същия текст когато всички собственици и титуляри на вещно

право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, не желаят да бъдат потребители на топлинна енергия за отопление и/или за горещо водоснабдяване, те са длъжни да декларират писмено това пред топлопреносното предприятие и да поискат прекратяване на топлоснабдяването за отопление и/или горещо водоснабдяване от тази абонатна станция или от нейното самостоятелно отклонение, като съгласно ал.3 лицата по ал. 2 се смятат за потребители на топлинна енергия до датата на прекратяване на топлоснабдяването.

По аргумент от чл. 153, ал.6 от ЗЕ и чл. 76 от Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. следва и че потребителите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си чрез монтираната на тях регулираща арматура остават потребители на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата, както и дължат заплащане на сумата за мощност (В този смисъл решение No 210 от 24.02.2006 г. по адм. дело No 11361/2005 г. на 5 чл. състав на ВАС). Нещо повече – разпоредбата на чл. 153, ал.5 от ЗЕ, въвежда забрана за прекратяване на подаването на топлинна енергия към отоплителните тела в имотите си чрез физическото им отделяне от сградната инсталация, направено от потребител.

Съдът приема, че по делото е установено че ищецът е енергийно предприятие, доставящо топлинна енергия. "Топлофикация София" ЕАД е дружество регистрирано по Търговския закон и вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията с предмет на дейност производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на топлинна и електрическа енергия и други дейности обслужващи основните.

Спорен въпрос по делото е дали **въззивниците са потребител** на топлинна енергия в имота през процесния период. Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ купувач по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът на топлинна енергия за битови нужди. Такъв е и „битовият клиент“, тоест този, който купува енергия за собствени битови нужди. Посочените от законодателя в чл. 153, ал. 1 ЗЕ клиенти на топлинна енергия за битови нужди, дължащи цената на доставената топлинна енергия по сключения с топлопреносното предприятие договор за продажба на топлинна енергия за

битови нужди при публично известни общи условия, **с а собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху имота.** В това си качество те са клиенти на топлинна енергия и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди, тоест дължат заплащане на цената на доставената топлинна енергия. Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и **правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ,** ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, съответно - на носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза **третото ползващо имота лице придобива качеството „клиент“** на топлинна енергия за битови нужди и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред, включително и **с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество по искане на това трето лице.** Този договор не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот. (В този смисъл Тълкувателно решение № 2/17.05.2018г. на ОСГК на ВКС).

Съдът приема за установено по делото, че за процесния имот и период потребител на топлинна енергия в имота са били въззивниците. Приетият по делото нотариален акт установява, че те са придобили имота през 2013г., не се спори, че те са съпрузи, с решението на СРС, 126-ти състав по дело № 1694/2017г. искове на Топлофикация София "ЕАД срещу ответниците за заплащане на стойност на потребена в имота топлинна енергия на договорно основание са уважени. Така събраните доказателства и при съобразяване на силата на пресъдено нещо на решението на СРС, 126-ти състав, липсата на твърдения и на доказателства, че след този момент фактите са се променили, обосновава извод, че за процесния период страните са били обвързани от договора за доставка на топлинна енергия в ап. ****, ж.к. "Св. Троица", гр. София. Подадените молби от Т. Стайков с изявления от 2013г., че не желае доставка на енергия за отопление не могат да обосноват обратен извод. Това следва при съобразяване на горепосочените разпоредби на ЗЕ, както и на

силата на пресъдено нещо на решението на СРС, 162-ри състав по дело № 1694/2017г.

По делото не се спори, че в имота се потребява енергия за горещо битово водоснабдяване, като начисленията за стойността на потребената такава са определени съобразно реално потребеното. Така съдът приема за установено по делото че за процесния период потребената енергия за БГВ е в размер на 594,22лв. Този извод следва при съобразяване на заключението на вещото лице по техническата експертиза, изравнителните сметки, приети по делото. Установява се от тези доказателства, че по фактури начисленията за БГВ са били за по-голяма стойност – в размер на 612,48лв. Приетите по делото фискални бонове към всяка от издадените фактури установяват, че въззивниците са платили стойността на потребеното количество енергия за горещо битово водоснабдяване. Този извод се обосновава при съобразяване на заключението по техническата експертиза, установило плащания на суми в размер на общо 620,01лв. Сумите по фактурите, начислени за горещо битово водоснабдяване съответстват на платените суми по фискалните бонове. Това съответствие, съобразено с проведеното процесуално и извънпроцесуално поведение на ответниците – изявено пред ищеца нежелание да им се доставя и да им се начислява енергия за отопление, обосновават извод, че плащанията са били за енергия за горещо битово водоснабдяване. Съдът кредитира заключенията на вещите лица в тези им части като верни и неопровергани от останалите събрани по делото доказателства.

Спорен въпрос по делото е дали за процесния период се дължи заплащане на енергия за сградна инсталация и размер на задължението. Съдът приема, че по делото не е установено възникване на задължение за същото в определен размер. Този извод следва при зачитане на силата на пресъдено нещо на решението на СРС, 126-ти състав по дело № 1694/2017г., за което не се спори, че е влязло в сила, а и това се установява от отбелязванията по решението за издадените изпълнителни листове по него. С това решение иск на Топлофикация София”ЕАД срещу ответниците е отхвърлен в частта за енергия за сградна инсталация да периода ноември 2013г. – април 2016г., поради това че не е доказано доставка на такава, защото **тръби на сградна инсталация , преминаващи през имота били прекъснати преди 2013г.** По делото не е установено да са променени фактите, установени към края на

съдебното дирене по дело № 1694/2017г., а в тежест на ищеца „Топлофикация София“ЕАД е било да го установи по делото. Така силата на пресъдено нещо на решението на СРС, 126-ти състав обвързва страните и съда и не позволява извод, че към момента в процесния имот преминават елементи от сградната инсталация на сградата. Действително, вещото лице по техническата експертиза е посочило, че дяловото разпределение на енергията било направено съобразно правилата за същото. Вещото лице обаче е работило само въз основа на документи по делото, съставени от ищеца и от топлинния счетоводител, то не е направило оглед на имота, не е установило спецификата на сградната инсталация в сградата нито че през имота минават елементи от същата – тръбопроводи, връзки, щрангове и др. Така съдът приема, че извода на вещото лице в частта, сочеща че се дължи сума за сградна инсталация съобразно изравнителни сметки, защото дяловото разпределение за сградната инсталация е било правилно съдът приема, че не следва да се кредитира. В случая апартаментът е на последен жилищен етаж, това е осми етаж, поради което и не е технически невъзможно този апартамент да бъде изключен от системата на разпределителни тръбопроводи, включително до отоплителните тела, както и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на клиентите, които съобразно § 1, т. 3 от ДР на Наредбата за топлоснабдяване от 2007г. представлява сградната инсталация. Установените факти по делото на СРС, 162-ри състав не е установено да са променени, поради което и няма основание силата на пресъдено нещо на решението по дело № 1694/2017г. на СРС да не се зачете в настоящото производство.

Така съдът приема, че по делото не е установено за процесния период за въззивниците да е възникнало валидно задължение за заплащане на сумата от 380,65лв., като стойност на топлинна енергия за сградна инсталация за имота, съответно и не е установено да са изпаднали в забава на плащането ѝ.

С оглед гореизложеното съдът приема, че решението на СРС е неправелно и следва да се отмени, като вместо него се постанови друго, с което исковете се отхвърлят.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на делото съдът приема, че разноските следва да се

поставят в тежест на ищеца, по делото ответниците по исковете не са доказали че са направили разноси в производството пред СРС и такива не им се следват. За производство пред СГС въззивниците не са претендирали разноси и такива не им се следват.

На третото лице помагач разноси не се следват съобразно чл. 78, ал. 10 от ГПК.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 10464/27.09.2022г. по гр.д. № 46298 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, 166-ти състав, с което е признато за установено на основание на чл. 422 вр. с чл. 415 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 от ЗЕ вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД, че **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. **** дължат на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр. София, ул. „Ястребец” № 23 Б разделно всеки по ½ заплащане на сумите в общ размер, както следва: **сумата от общо 380,65лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението – 14.04.2021г., до изплащането ѝ, представляващи ½ от стойност на потребена топлинна енергия в **апартамент № 114** гр. София, ж.к. „Света Троица”, бул. ****, абонатен № 238878 за периода **от 01.05.2017г. до 30.04.2020г.**; сумата от общо **57,09лв.**, представляващи лихва за забава на плащането на главницата за периода от 15.09.2018г. до 25.03.2021г., за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 20836/2021г. на СРС, като **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** са и да заплатят **разделно при равни кноти от по ½** на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 съдебни разноси от общо **75лв.** по заповедното дело и от общо **725лв.** по исковото дело и **вместо това постановява:**

ОТХВЪРЛЯ исковете, предявени с искова молба вх. 37434/06.08.2021г. на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 срещу **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** , с която е поискало от съда на основание на чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 и чл. 124 от ГПК вр. с чл. 150 и чл. 154 от ЗЕ вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД, да признае за установено, че **Т. Д. С.**, ЕГН ***** и **Ж. С. С.**, ЕГН ***** с адрес: гр. София, ж.к. ****

дължат на **Топлофикация София** ЕАД, ЕИК 831609046 с адрес: гр. София, ул. „Ястребец” № 23 Б разделно всеки по ½ заплащане на сумите в общ размер, както следва: **сумата от общо 380,65лв.**, ведно със законната лихва от подаване на заявлението – 14.04.2021г., до изплащането ѝ, представляващи стойност на потребена топлинна енергия в **апартамент № 114** гр. София, ж.к. „Света Троица”, бул. ****, абонатен № 238878 за периода **от 01.05.2017г. до 30.04.2020г.**; сумата от общо **57,09лв.**, представляващи лихва за забава на плащането на главницата за периода от 15.09.2018г. до 25.03.2021г., за които е издадена заповед за изпълнение по заповедно дело № 20836/2021г. на СРС

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – „МХ Елвеко” ООД, ЕИК 130532985

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____